

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของผู้ปกครอง
ในการส่งเสริมทักษะการคิดเชิงบริหารในเด็กวัยเรียน
FACTORS ASSOCIATED WITH PARENTAL BEHAVIORS IN
PROMOTING EXECUTIVE FUNCTION AMONG SCHOOL-AGED CHILDREN

ปวิญา ลีลา¹, รวิสร่า เกษรชื่น², สุภาพร อุ่มพิมาย³
สุวีวรรณ นารณะ⁴, อริสา ศรีโพธิ์⁵ และสุพัตรา จันทร์สุวรรณ^{6*}
Pawichaya Leela¹, Rawidsara Kesornchuen², Suphapron Umpimay³
Sureewan Namrana⁴, Arisa Sripho⁵, and Supattra Chansuvarn^{6*}

^{1,2,3,4,5,6}วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี สุพรรณบุรี คณะพยาบาลศาสตร์ สถาบันพระบรมราชชนก
^{1,2,3,4,5,6}Boromarajonani College of Nursing, Suphanburi, Faculty of Nursing, Praboromarajchanok Institute

Received: February 10, 2026 / Revised: June 7, 2026 / Accepted: June 18, 2026

บทคัดย่อ

การได้รับการส่งเสริมทักษะการคิดเชิงบริหารทำให้เด็กวัยเรียนมีการควบคุมอารมณ์และการยับยั้งพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ผู้ปกครองจึงมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมทักษะการคิดเชิงบริหารให้กับเด็กวัยเรียน การวิจัยเชิงบรรยายแบบหาความสัมพันธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมทักษะการคิดเชิงบริหาร กลุ่มตัวอย่างจำนวน 80 คน ได้แก่ ผู้ปกครองของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1-3 ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แบบสอบถาม 4 ชุด ได้แก่ ข้อมูลทั่วไป (5 ข้อ) พฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมทักษะการคิดเชิงบริหารเด็กวัยเรียน (15 ข้อ) ความสัมพันธ์ในครอบครัว (10 ข้อ) และปัจจัยด้านความคิดและความรู้สึก (15 ข้อ) ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.75-0.88 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนาและสถิติสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า คะแนนของปัจจัยความสัมพันธ์ในครอบครัวและปัจจัยด้านความคิดและความรู้สึก มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคะแนนของพฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมทักษะการคิดเชิงบริหารในเด็กวัยเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ด้วย $r = .328, p < .01$; $r = .263, p < .05$ ตามลำดับ และคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมทักษะการคิดเชิงบริหารในเด็กวัยเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58, SD = 0.50$)

โดยสรุป ผู้ปกครองและความสัมพันธ์ในครอบครัวมีความสำคัญต่อการส่งเสริมทักษะการคิดเชิงบริหารในเด็กวัยเรียน การส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีภายในครอบครัว ส่งเสริมให้ผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจและสามารถในการเลี้ยงดูเชิงบวกจะช่วยพัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหาร และส่งเสริมให้เด็กมีการควบคุมอารมณ์และยับยั้งพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมด้วยการพัฒนาทักษะพื้นฐานในการยั้งคิดไตร่ตรองและการควบคุมอารมณ์

คำสำคัญ: ทักษะการคิดเชิงบริหาร เด็กวัยเรียน พฤติกรรมของผู้ปกครอง

*Corresponding Author
E-mail: supattra@snc.ac.th

Abstract

Having received the promotion of executive function skills helps school-aged children control their emotions and inappropriate behaviors. Behaviors of parents are a key factor of promoting executive function skills among school-aged children. This descriptive correlational study was aimed to examine parental behaviors and factors associated with parental behaviors in promoting executive function skills among school-aged children. The research sample consisted of 80 parents of students in Grades 1–3 of schools under the Primary Educational Service Area Office in Suphan Buri Province. Data collection tools comprised four questionnaires that had contents including a demographic information (5 items), behaviors of parents in promotion of executive function skills in school-aged children (15 items), family relationship (10 items), and cognitive and emotional factors questions (10 items). The Cronbach's alpha coefficients of the instruments ranged from 0.75 to 0.88. Data were analyzed using descriptive statistics and Pearson's correlation coefficient.

The research findings showed that scores of family relationships and cognitive and emotional factors were significantly and positively correlated with scores of parental behaviors in promoting executive function skills among school-age children ($r = .328$, $p < .01$, $r = .263$, $p < .05$). Mean scores of parental behaviors in promotion of executive function skills were at a high level ($\bar{x} = 3.58$, $SD = 0.50$).

In sum, parents and positive family relationships had importance for improving the executive function skills of children. Enhancing positive family relationship could improve executive function skills of children, emotional regulation, and inhibition of inappropriate behaviors by improving inhibitory control and emotional control skills.

Keywords: Executive Function, School-Age Children, Parental Behaviors

บทนำ

ทักษะการคิดเชิงบริหาร (Executive Function: EF) เป็นกระบวนการทำงานของสมองส่วนหน้าที่มีบทบาทสำคัญในการกำกับควบคุมความคิด อารมณ์ และพฤติกรรมของเด็ก เพื่อให้สามารถวางแผน ตัดสินใจ แก้ปัญหา และดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ไปสู่เป้าหมายได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ โดยสามารถจำแนกออกเป็น 3 ด้านสำคัญ ได้แก่ ความจำเพื่อใช้งาน การยับยั้งควบคุมตนเอง และความยืดหยุ่นทางความคิด ซึ่งทักษะดังกล่าวถือเป็นรากฐานสำคัญของความสำเร็จ

ทั้งด้านการเรียนรู้ การทำงาน และการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม (Chalanan, 2025) นอกจากนี้ทักษะการคิดเชิงบริหารยังมีความสัมพันธ์กับพัฒนาการในด้านภาษา สติปัญญา การควบคุมอารมณ์ และพฤติกรรมต่าง ๆ เนื่องจากเด็กที่มีทักษะการคิดเชิงบริหารดีจะสามารถจดจำข้อมูล การควบคุมตนเองต่อต้านสิ่งล่อใจ ความยืดหยุ่นทางความคิดหรือแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม ขณะที่เด็กที่มีข้อจำกัดด้านทักษะการคิดเชิงบริหารมักมีปัญหาด้านสมาธิ การควบคุมตนเอง และพัฒนาการด้านภาษา ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการปรับตัวในระยะยาว (Diamond, 2013)

จากการสำรวจพัฒนาการสมวัยของเด็กไทย วัยเรียน พ.ศ. 2562-2566 พบว่า เด็กที่มีพัฒนาการด้านภาษาล่าช้ามีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าทักษะการคิดเชิงบริหารจะสามารถพัฒนาได้ตั้งแต่วัยแรกเกิด แต่ช่วงวัยเรียนถือเป็นระยะที่สำคัญของการพัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหาร เนื่องจากเป็นช่วงที่สมองส่วนหน้ามีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว เด็กเริ่มเผชิญกับสถานการณ์ที่ซับซ้อนมากขึ้น โดยช่วงวัยเรียน หากเด็กวัยเรียนที่มีทักษะการคิดเชิงบริหารต่ำมีความเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาสมาธิสั้น พฤติกรรมก้าวร้าว ภาวะซึมเศร้า เป็นต้น (Nimmapirot et al., 2024; Su et al., 2024) นอกจากนี้ทักษะการคิดเชิงบริหารที่อยู่ในระดับต่ำยังมีความสัมพันธ์กับปัญหาการเรียนรู้ การควบคุมอารมณ์ และการปรับตัวทางสังคมของเด็ก (Seamkhumhom et al., 2020) จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ภาวะโภชนาการ การนอนหลับ และสุขภาพจิตของเด็ก ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ รูปแบบการเลี้ยงดู ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ระยะเวลาในการใช้หน้าจอ การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ และบรรยากาศภายในโรงเรียน เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็ก (Altun, 2022; Kostyrka-Allchorne et al., 2017)

การศึกษาเกี่ยวกับทักษะการคิดเชิงบริหารในเด็กวัยเรียนส่วนใหญ่เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการคิดเชิงบริหารกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือปัญหาพฤติกรรมเพียงบางด้าน ซึ่งยังขาดการศึกษาปัจจัยด้านครอบครัวและพฤติกรรม การเลี้ยงดูของผู้ปกครองร่วมด้วย ในปัจจุบันเด็กวัยเรียนมีการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และยังพบข้อมูลว่าผู้ปกครองจำนวนไม่น้อยมีรูปแบบการเลี้ยงดูลูกที่ไม่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะ

การคิดเชิงบริหารของเด็ก เช่น การปล่อยให้เด็กใช้สื่อหน้าจอเป็นเวลานาน ไม่ส่งเสริมกิจกรรมที่ช่วยกระตุ้นการทำงานของสมอง เช่น กิจกรรมการออกกำลังกาย ส่งผลให้เด็กมีปัญหาด้านสมาธิ และไม่สามารถควบคุมอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม (Palitpongpanpim, 2019) ด้วยเหตุนี้คณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาพฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมและพัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็กวัยเรียน โดยคาดว่าผลการศึกษาคงจะช่วยสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม การเลี้ยงดูของผู้ปกครองที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหาร อันจะนำไปสู่การพัฒนาแนวทางการส่งเสริมทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็กวัยเรียนได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของสังคมไทยต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมทักษะการคิดเชิงบริหารในเด็กวัยเรียน
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมทักษะการคิดเชิงบริหาร

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้ปกครองมีพฤติกรรมในการส่งเสริมทักษะการคิดเชิงบริหารในเด็กวัยเรียนมากหรือน้อย
2. ปัจจัยด้านความคิดและความรู้สึกรู้สีกของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการส่งเสริมทักษะการคิดเชิงบริหารในเด็กวัยเรียน
3. ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมทักษะการคิดเชิงบริหารในเด็กวัยเรียน

ทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาครั้งนี้ ประยุกต์แนวคิดทักษะการคิดเชิงบริหารของ Diamond (2013) และแนวคิดการส่งเสริมสุขภาพของ Pender (2011) เพื่ออธิบาย

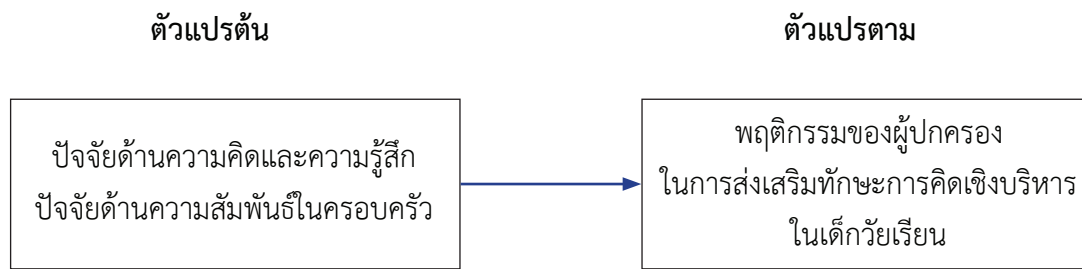
พฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็กวัยเรียน โดยพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพที่เอื้อต่อการพัฒนาการของบุคคลได้รับอิทธิพลจากปัจจัยด้านการรับรู้และปัจจัยระหว่างบุคคล ได้แก่ การรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติ การรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติ การรับรู้ความสามารถของตนเอง และอิทธิพลระหว่างบุคคล ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการตัดสินใจและการคงไว้ซึ่งพฤติกรรมสุขภาพ

ทักษะการคิดเชิงบริหาร (Executive Functions) เป็นความสามารถทางสมองที่มีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้ การควบคุมอารมณ์และพฤติกรรม และการใช้ชีวิตประจำวันโดยเฉพาะในเด็กวัยเรียน ซึ่งอยู่ในช่วงพัฒนาการสำคัญของสมองส่วนหน้า องค์ประกอบหลักของทักษะการคิดเชิงบริหารสามารถจำแนกออกเป็น 3 ด้านของทักษะพื้นฐาน ได้แก่ ความจำเพื่อใช้งาน (Working Memory) การยับยั้งควบคุม (Inhibitory Control) และความยืดหยุ่นทางความคิด (Cognitive Flexibility) โดยที่ 1) ความจำเพื่อใช้งานคือ ความสามารถของสมองในการเก็บรักษาข้อมูลระยะสั้นไว้ในใจ และนำข้อมูลนั้นมาใช้ขณะกำลังดำเนินการกิจใดภารกิจหนึ่ง เช่น การจำคำสั่งหลายขั้นตอน การคิดเลขในใจ หรือการนำความรู้ที่เรียนมาเชื่อมโยงกับสถานการณ์จริง 2) การยับยั้งควบคุมคือการควบคุมตนเอง การต่อต้านสิ่งล่อใจ ยับยั้งชั่งใจ เพื่อให้สามารถคิดไตร่ตรองก่อนลงมือกระทำ และการจัดการอารมณ์ควบคุมอารมณ์ที่เหมาะสม 3) การยืดหยุ่นทางความคิดคือ ความสามารถในการปรับเปลี่ยนวิธีคิดหรือแนวทางแก้ปัญหาเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ เมื่อมีการยืดหยุ่นทางความคิด จะสามารถคิดสร้างสรรค์ คิดนอกกรอบ และปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว (Palitponganpim, 2019)

เด็กวัยเรียนที่มีทักษะการคิดเชิงบริหารต่ำกว่ามาตรฐาน มีผลต่อพฤติกรรม อารมณ์ และการปรับตัว

ในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ยังมีมีรายงานวิจัยว่าส่งผลต่อปัญหาการมีสมาธิสั้น พฤติกรรมก้าวร้าว ปัญหาการควบคุมอารมณ์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (Best & Miller, 2010; Nimmapirot et al., 2024) ซึ่งการเลี้ยงดูที่เหมาะสมของผู้ปกครองคือ การให้เด็กปฏิบัติกิจวัตรประจำวันอย่างมีวินัย เช่น การรับประทานอาหารเช้าตรงเวลา การทำการบ้านทันทีเมื่อกลับมาถึงบ้าน การดูแลทำความสะอาดร่างกาย การช่วยงานบ้านที่เหมาะสมตามวัย การทำกิจกรรมงานอดิเรกหรือการออกกำลังกายร่วมกับผู้ปกครอง และเปิดโอกาสให้เด็กได้วางแผน ตัดสินใจ แก้ปัญหาด้วยตนเอง จะช่วยสนับสนุนในการพัฒนาความสามารถด้านการคิด การควบคุมตนเองและการแก้ปัญหาของเด็กที่เหมาะสมตามวัย (Diamond, 2013; Palitponganpim, 2019) พฤติกรรมของผู้ปกครองดังกล่าวจะช่วยส่งเสริมให้เด็กเกิดการฝึกคิดอย่างเป็นระบบ มีสมาธิ รู้จักควบคุมอารมณ์ และสามารถปรับตัวต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปได้ดีขึ้น

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า พฤติกรรมส่งเสริมทักษะการคิดเชิงบริหารของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับหลายปัจจัย ได้แก่ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง รายได้ครอบครัว ความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมทักษะการคิดเชิงบริหาร รูปแบบการเลี้ยงดูและความสัมพันธ์ภายในครอบครัว (Kostyrka-Allchorne et al., 2017; Valcan et al., 2018) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Pender (2011) อธิบายว่าปัจจัยด้านการรับรู้และอิทธิพลระหว่างบุคคลมีบทบาทสำคัญต่อการเกิดพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ ดังนั้นการศึกษาคำนี้จึงมุ่งศึกษาปัจจัยด้านการรับรู้ประโยชน์ การรับรู้อุปสรรค การรับรู้ความสามารถของตนเอง และอิทธิพลระหว่างบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็กวัยเรียน

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงแบบหาความสัมพันธ์ (Descriptive Correlational Research) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมทักษะการคิดเชิงบริหารในเด็กวัยเรียน เก็บข้อมูลระหว่างเดือนกันยายน-ตุลาคม พ.ศ. 2568

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรคือ ผู้ปกครองของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 19,362 คน

กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ปกครองของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรีจำนวน 67 คน ซึ่งคำนวณโดยใช้โปรแกรม G*Power ด้วยการทดสอบ Correlation แบบ Bivariate Normal Model โดยกำหนดค่า Effect Size เท่ากับ 0.3 ค่าความคลาดเคลื่อน (Alpha) เท่ากับ 0.05 และค่า Power เท่ากับ 0.80 เพิ่มกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 20 เพื่อให้มีขนาดตัวอย่างเพียงพอ หากมีกรณีแบบสอบถามไม่สมบูรณ์ (Srisatidnarakul, 2020) ดังนั้นจะได้กลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 80 คน การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างดำเนินการเป็นขั้นตอนโดยเริ่มจากการสุ่มเลือกเขตการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสุพรรณบุรี 3 เขต โดยใช้วิธีสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) ได้แก่ อำเภอเมือง จากนั้นสุ่มเลือกโรงเรียนจากเขตที่เลือกได้จำนวน 3 โรงเรียน และนำมาคำนวณสัดส่วนผู้ปกครองจากจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ได้แก่ โรงเรียนวัดวังกุ่มจำนวน 24 คน โรงเรียนวรจันทร์จำนวน 31 คน และโรงเรียนบ้านดอนโพ

จำนวน 25 คน ทำให้การเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นไปอย่างเป็นระบบและสอดคล้องกับสัดส่วนของนักเรียนในแต่ละโรงเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามพฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมทักษะการคิดเชิงบริหารเด็กวัยเรียน ประยุกต์แนวคิดของ Palitpongpanim (2019) จำนวน 15 ข้อ แบบสอบถามความสัมพันธ์ในครอบครัว ประยุกต์แนวคิดของ Trangkasombat (2011) จำนวน 10 ข้อ และแบบสอบถามปัจจัยด้านความคิดและความรู้สึก ประยุกต์แนวคิดทฤษฎีการส่งเสริมสุขภาพของ Pender (2011) จำนวน 15 ข้อ ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพก่อนนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ทดสอบหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ การครอบคลุมเนื้อหา โครงสร้าง และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ โดยแบบสอบถามมีค่า IOC เท่ากับ 0.70, 0.72, 0.89 (Rovinelli & Hambleton, 1977) ทดสอบความเชื่อมั่นโดยทดลองใช้กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ฟาว์อยู่ระหว่าง 0.75-0.88 อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ (Cronbachs, 1970)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามประกอบด้วย 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของ

ผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบไปด้วย เพศ อาชีพ รายได้ การศึกษา ความสัมพันธ์กับเด็ก จำนวน 5 ข้อ ส่วนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมของผู้ปกครอง ในการส่งเสริมทักษะการคิดเชิงบริหารเด็กวัยเรียน จำนวน 15 ข้อ ได้แก่ **ด้านที่ 1** ความจำการใช้ **ด้านที่ 2** การควบคุมตนเอง **ด้านที่ 3** การคิดวิเคราะห์อย่างยืดหยุ่น โดยให้ผู้ปกครองเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับดังนี้

- 5 หมายถึง เป็นประจำ
- 4 หมายถึง บ่อยครั้ง
- 3 หมายถึง ปานกลาง
- 2 หมายถึง นาน ๆ ครั้ง
- 1 หมายถึง ไม่เคยเลย
- การแปลผลใช้คะแนนเฉลี่ยดังนี้
- 4.51-5.00 หมายถึง มีพฤติกรรมการส่งเสริมระดับสูงมาก
- 3.51-4.50 หมายถึง มีพฤติกรรมการส่งเสริมระดับสูง
- 2.51-3.50 หมายถึง มีพฤติกรรมการส่งเสริมระดับปานกลาง
- 1.51-2.50 หมายถึง มีพฤติกรรมการส่งเสริมระดับน้อย
- 1.00-1.50 หมายถึง มีพฤติกรรมการส่งเสริมระดับน้อยมาก
- ส่วนที่ 3 แบบสอบถามความสัมพันธ์ในครอบครัวจำนวน 10 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับดังนี้
- 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
- 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
- 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
- 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยเลย
- การแปลผลใช้คะแนนเฉลี่ยดังนี้
- 4.51-5.00 หมายถึง ครอบครัวมีความสัมพันธ์ระดับสูงมาก
- 3.51-4.50 หมายถึง ครอบครัวมีความสัมพันธ์ระดับสูง

2.51-3.50 หมายถึง ครอบครัวมีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง ครอบครัวมีความสัมพันธ์ระดับน้อย

1.00-1.50 หมายถึง ครอบครัวมีความสัมพันธ์ระดับน้อยมาก

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามปัจจัยด้านความคิดและความรู้สึกจำนวน 15 ข้อ โดยให้ผู้ปกครองเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
- 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
- 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
- 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยเลย
- การแปลผลใช้คะแนนเฉลี่ยดังนี้
- 4.51-5.00 หมายถึง ผู้ปกครองมีความคิดและความรู้สึกในระดับสูงมาก
- 3.51-4.50 หมายถึง ผู้ปกครองมีความคิดและความรู้สึกในระดับสูง
- 2.51-3.50 หมายถึง ผู้ปกครองมีความคิดและความรู้สึกในระดับปานกลาง
- 1.51-2.50 หมายถึง ผู้ปกครองมีความคิดและความรู้สึกในระดับน้อย
- 1.00-1.50 หมายถึง ผู้ปกครองมีความคิดและความรู้สึกในระดับน้อยมาก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. โครงร่างวิจัยได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุพรรณบุรี เลขที่ การรับรอง EC-023/2568 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนนี้ โดยผู้วิจัยคำนึงถึงสิทธิของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยสอบถามความสมัครใจของผู้ปกครองเกี่ยวกับความยินดีเข้าร่วมการวิจัย พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้ปกครองทราบว่ามิสิทธิปฏิเสธการเข้าร่วมการวิจัยโดยไม่มีเหตุผลใด ๆ ต่อการเรียนรู้ของบุตรหลานของท่านที่เรียนที่โรงเรียนที่ขอเข้าเก็บข้อมูล

2. ผู้วิจัยทำหนังสือจากวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุพรรณบุรี ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนวัดวังกุ่ม โรงเรียนวรจันทร์ และโรงเรียนบ้านดอนโพเพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลการวิจัย จากนั้นผู้วิจัยติดต่อประสานงานกับครูผู้รับผิดชอบของแต่ละโรงเรียนเพื่อประสานงานกับผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทำความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การวิจัยกระบวนการวิจัย

3. ผู้วิจัยแจ้งครูผู้ประสานงานถึงการเก็บข้อมูลการวิจัยแบบออนไลน์ ขอส่งแบบสอบถามออนไลน์ โดยส่ง QR CODE ให้ครูประสานงานส่ง QR CODE ให้กับผู้ปกครองเพื่อสแกนตอบแบบสอบถามและตรวจสอบแบบสอบถามที่มีข้อมูลครบถ้วนและสามารถใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวน 80 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในงานวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างคือ เพศ อาชีพ รายได้ การศึกษา ความสัมพันธ์กับเด็ก วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมทักษะการคิดเชิงบริหารในเด็กวัยเรียน ก่อนการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ผู้วิจัยทดสอบการกระจายแบบปกติของข้อมูล (Normal Distribution) โดยใช้สถิติ Shapiro-Wilk Test ข้อมูลมีการแจกแจงแบบปกติ จึงวิเคราะห์

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับพฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมทักษะการคิดเชิงบริหารในเด็กวัยเรียน โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไป ผู้ปกครองส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 65 คน (ร้อยละ 81.25) และมีความสัมพันธ์กับเด็กโดยเป็นมารดาจำนวน 55 คน (ร้อยละ 68.75) และมีรายได้เพียงพอ 51 คน (ร้อยละ 63.75) ระดับการศึกษาสูงกว่ามัธยมปลายจำนวน 34 คน (ร้อยละ 42.5) ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปจำนวน 31 คน (ร้อยละ 38.75) รองลงมาเป็นพนักงานบริษัทจำนวน 25 คน (ร้อยละ 31.25)

2. พฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมทักษะการคิดเชิงบริหารในเด็กวัยเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$, $SD = 0.50$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านความจำการใช้งานมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.97$, $SD = 0.65$) ด้านการควบคุมตนเองมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.20$, $SD = 0.63$) ด้านการคิดวิเคราะห์อย่างยืดหยุ่นมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.47$, $SD = 1.16$) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมทักษะการคิดเชิงบริหารเด็กวัยเรียน ($n = 80$)

พฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมทักษะการคิดเชิงบริหารเด็กวัยเรียน	$\bar{X}$	SD	ระดับ
ด้าน			
1. ด้านความจำการใช้งาน	3.97	0.65	มาก
2. ด้านการควบคุมตนเอง	4.20	0.63	มาก
3. ด้านการคิดวิเคราะห์อย่างยืดหยุ่น	2.47	1.16	น้อย
รวม	3.58	0.50	มาก

3. ปัจจัยความสัมพันธ์ในครอบครัว และปัจจัยด้านความคิดและความรู้สึกมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมทักษะการคิด

เชิงบริหารในเด็กวัยเรียนในระดับต่ำถึงปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .328, p < .01$ และ $r = .263, p < .05$) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษากับพฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมทักษะการคิดเชิงบริหารในเด็กวัยเรียน ($n = 80$)

ตัวแปร	พฤติกรรมของผู้ปกครอง (r)	P-value
ปัจจัยความสัมพันธ์ในครอบครัว	.328**	.003
ปัจจัยด้านความคิดและความรู้สึก	.263*	.019

หมายเหตุ: * $p < 0.05$, ** $p < 0.01$

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองมีพฤติกรรมในการส่งเสริมทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็กวัยเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านการควบคุมตนเองซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยระดับมากและผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปพบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่เป็นมารดา มีระดับการศึกษาสูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย และส่วนใหญ่มีรายได้เพียงพอต่อการใช้จ่ายในครอบครัว อาจสะท้อนให้เห็นว่ามารดายังคงมีบทบาทหลักในการดูแลและส่งเสริมพัฒนาการของเด็กวัยเรียนและสอนให้เด็กมีความอ่อนน้อมถ่อมตน เคารพผู้ใหญ่ และรู้จักกาลเทศะ ซึ่งเป็นคุณลักษณะของคนไทยที่ได้รับการปลูกฝังทางสังคมและวัฒนธรรมของไทยที่ปฏิบัติกันมายาวนาน (Jaikla et al., 2023) นอกจากนี้ การฝึกวินัยและการสอนให้เด็กรู้จักความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเองในชีวิตประจำวัน เช่น การมอบหมายให้ช่วยงานบ้าน การฝึกการใส่ถุงเท้า การฝึกติดกระดุม การทำการบ้านให้เสร็จก่อนได้เล่น เป็นต้น เอื้อต่อการส่งเสริมทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็กวัยเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Blair & Diamond, 2008) แต่ผลการศึกษาด้านการคิดวิเคราะห์อย่างยืดหยุ่นทางความคิดมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย อาจเนื่องมาจากการส่งเสริมทักษะดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัยกิจกรรมที่มีความหลากหลายและซับซ้อนมากขึ้น

เช่น การเปิดโอกาสให้เด็กได้แก้ปัญหาด้วยตนเอง การฝึกคิดวิเคราะห์แก้ปัญหอย่างยืดหยุ่น หรือการจัดกิจกรรมที่ใช้สถานการณ์จริงในเรียนรู้ ซึ่งต้องใช้เวลาและความรู้ของผู้ปกครองในการคิดและสร้างสรรค์กิจกรรมให้เด็กอย่างต่อเนื่อง จึงอาจเป็นข้อจำกัดในการส่งเสริมทักษะด้านนี้ในบริบทของครอบครัว (Nirapun et al., 2025)

ผลการศึกษาครั้งนี้พบว่า ปัจจัยความสัมพันธ์ในครอบครัว และปัจจัยด้านความคิดและความรู้สึกมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมทักษะการคิดเชิงบริหารในเด็กวัยเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมทักษะการคิดเชิงบริหารในเด็กวัยเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ปกครองและเด็กเอื้อต่อการเลี้ยงดูที่เอาใจใส่และตอบสนองต่อความต้องการของเด็ก ส่งผลให้เด็กเกิดความมั่นคงทางอารมณ์และมีความพร้อมต่อการเรียนรู้ ในทางตรงกันข้ามความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ไม่ดีอาจก่อให้เกิดความเครียดของผู้ปกครองและส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการเลี้ยงดู ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับการศึกษาของ Lindh et al. (2022) พบว่าความสัมพันธ์ที่ดีภายในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการเลี้ยงดูเชิงบวกของผู้ปกครอง และมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมทักษะการ

คิดเชิงบริหารของเด็กวัยเรียน โดยผู้ปกครองที่มี การรับรู้ถึงประโยชน์ของการส่งเสริมทักษะการคิด เชิงบริหาร มีการรับรู้สมรรถนะแห่งตน และได้รับการ สนับสนุนจากบุคคลรอบข้าง มีแนวโน้มแสดง พฤติกรรมส่งเสริมทักษะดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดแบบแผนการส่งเสริม สุขภาพของ Pender (2011) อธิบายว่าพฤติกรรม สุขภาพเป็นผลจากปัจจัยทางปัญญาและอารมณ์ ได้แก่ การรับรู้ประโยชน์ การรับรู้อุปสรรค และ อิทธิพลระหว่างบุคคล โดยปัจจัยดังกล่าวมีส่วนช่วยให้ ผู้ปกครองเกิดความตระหนักถึงความสำคัญของการ ส่งเสริมทักษะการคิดเชิงบริหาร รับรู้ความสามารถ ของตนในการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับพัฒนาการ ของเด็ก และการได้รับแรงสนับสนุนจากบุคคลรอบข้าง ส่งผลให้ผู้ปกครองสามารถแสดงพฤติกรรมใน การส่งเสริมทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็กได้อย่าง ต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ

สรุปผล

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองมีพฤติกรรมใน การส่งเสริมทักษะการคิดเชิงบริหารในเด็กวัยเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านการควบคุม ตนเองซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด ขณะที่ด้านการคิด วิเคราะห์อย่างยืดหยุ่นทางความคิดมีคะแนนเฉลี่ย ต่ำที่สุด นอกจากนี้ความสัมพันธ์ในครอบครัวและ ปัจจัยด้านความคิดและความรู้สึกของผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และมีความสัมพันธ์ทางบวก กับพฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมทักษะการ คิดเชิงบริหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการศึกษานี้สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของบทบาทผู้ปกครอง ความสัมพันธ์ในครอบครัว และปัจจัยด้านความคิดและ อารมณ์ของผู้ปกครองต่อการส่งเสริมทักษะการคิดเชิง บริหารของเด็กวัยเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 โรงเรียน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก หน่วยงาน สาธารณสุขในชุมชน สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการ วางแผนจัดกิจกรรมหรือพัฒนาแนวทางส่งเสริม ทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็กวัยเรียน โดยเน้น การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมทักษะด้าน การควบคุมตนเอง การคิดวิเคราะห์ และความยืดหยุ่น ทางความคิดที่เหมาะสมกับเด็กวัยเรียน

1.2 ครู ผู้ดูแลเด็กวัยเรียน บุคลากรสุขภาพ ในชุมชน สามารถนำข้อมูลไปใช้ในการให้คำแนะนำแก่ ผู้ปกครองเกี่ยวกับกิจกรรมภายในครอบครัวที่ส่งเสริม ทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็กวัยเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรออกแบบการวิจัยแบบผสมผสาน เพื่อให้เข้าใจพฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริม ทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็กอย่างรอบด้านตาม บริบทและวัฒนธรรมท้องถิ่น หรือปัจจัยแวดล้อมที่ เอื้อหรือเป็นอุปสรรคต่อการส่งเสริมทักษะการคิดเชิง บริหารในเด็กวัยเรียน

2.2 ควรมีการศึกษาพฤติกรรมที่มีผลต่อ การส่งเสริมทักษะการคิดเชิงบริหารในเด็กวัยเรียน และในเด็กก่อนวัยเรียนในกลุ่มตัวอย่างอื่น เช่น กลุ่มครู ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เนื่องจากครูในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เป็นบุคคลที่มีความสำคัญในการส่งเสริมทักษะการ คิดเชิงบริหารให้กับเด็กเมื่อเด็กมาเข้ารับการเรียน ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

2.3 ควรมีการศึกษาปัจจัยทำนาย เพื่อ วิเคราะห์ปัจจัยที่สามารถทำนายพฤติกรรมของ ผู้ปกครองในการส่งเสริมทักษะการคิดเชิงบริหาร ของเด็ก เช่น ระดับการศึกษา รายได้ สัมพันธภาพ ในครอบครัว รูปแบบการเลี้ยงดู เพื่อใช้เป็นข้อมูลใน การออกแบบกิจกรรมหรือโปรแกรมที่เหมาะสมกับ บริบทของครอบครัว

References

- Altun, D. (2022). Family ecology as a context for children's executive function development: The home literacy environment, play, and screen time. *Child Indicators Research*, 15(4), 1465-1488. <https://doi.org/10.1007/s12187-022-09920-w>
- Best, J. R., & Miller, P. H. (2010). A developmental perspective on executive function. *Child Development*, 81(6), 1641-1660. <https://doi.org/10.1111/j.1467-8624.2010.01499.x>
- Blair, C., & Diamond, A. (2008). Biological processes in prevention and intervention: The promotion of self-regulation as a means of preventing school failure. *Development and Psychopathology*, 20(3), 899-911. <https://doi.org/10.1017/S0954579408000436>
- Chalanan, M. (2025). *Executive functions in child development*. Bangkok Hospital. <https://www.bangkokhospital.com/en/bangkok/content/executive-functions-develop-childrens-concentration>
- Cronbach, L. J. (1970). *Essentials of psychological testing* (5th ed.). Harper & Row.
- Diamond, A. (2013). Executive functions. *Annual Review of Psychology*, 64(1), 135-168. <https://doi.org/10.1146/annurev-psych-113011-143750>
- Jaikla, W., Urharmnuay, M., Kummee, S., Prapalert, K., & Chaimakham, K. (2023). The relationships of parenting and family relations with executive functions in early childhood. *Nursing Journal CMU*, 50(2), 212-228. [in Thai]
- Kostyrka-Allchorne, K., Cooper, N. R., & Simpson, A. (2017). The relationship between television exposure and children's cognition and behaviour: A systematic review. *Developmental Review*, 44, 19-58. <https://doi.org/10.1016/j.dr.2016.12.002>
- Lindh, J., Tey, J., Hall, M., Anderson, T., Willingham, M., & Wang, D. (2022). Maternal attachment and maternal behavior: The role of maternal affect. *Journal of Child and Family Studies*, 32, 2004-2014. <https://doi.org/10.1007/s10826-022-02437-4>
- Nimmapirat, P., Fiedler, N., Suttiwan, P., Sullivan, M. W., Ohman-Strickland, P., Panuwet, P., Barr, D. B., Prapamontol, T., & Naksen, W. (2024). Predictors of executive function among 2-year-olds from a Thai birth cohort. *Infant Behavior and Development*, 74, 101916. <https://doi.org/10.1016/j.infbeh.2023.101916>
- Nirapun, S., Pookboonmee, R., Nookong, A., & Chansatitporn, N. (2025). Effects of a parenting skills training program on executive function in children two to five years: A quasi-experimental study. *Pacific Rim International Journal of Nursing Research*, 29(2), 369-383. <https://doi.org/10.60099/prijnr.2025.272059>
- Palitpongpanpim, P. (2019). *Building children's psychological resilience through executive functions* (2nd ed.). Amarin. [in Thai]
- Pender, N. J., Murdaugh, C. L., & Parsons, M. A. (2011). *Health promotion in nursing practice* (6th ed.). Pearson.

- Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1977). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. *Tijdschrift voor Onderwijsresearch*, 2(2), 49-60.
- Seamkhumhom, D., Chaiyawut, P., Wannamwiset, S., & Thienphuridej, T. (2020). Promoting executive functions in preschool children. *Journal of MCU Nakhondhat*, 7(10), 15-31. [in Thai]
- Srisatidnarakul, B. (2020). *Effect size, power analysis, optimal sample size calculation using G*Power software*. Chulalongkorn University Press.
- Su, X., Li, W., Hu, C., Liu, H., & Lian, R. (2024). The longitudinal relationship between executive dysfunction and reactive and proactive aggression in adolescents: Impulsivity as a mediator and sex differences. *Frontiers in Psychiatry*, 15, 1484340. <https://doi.org/10.3389/fpsy.2024.1484340>
- Trangkasombat, U. (2011). *Family psychotherapy and counseling* (6th ed.). Department of Psychiatry, Faculty of Medicine, Chulalongkorn University. [in Thai]
- Valcan, D. S., Davis, H., & Pino-Pasternak, D. (2018). Parental behaviours predicting early childhood executive functions: A meta-analysis. *Educational Psychology Review*, 30(3), 607-649. <https://doi.org/10.1007/s10648-017-9411-9>